

Šanghaj

Město, z něhož dýchá byznys

FOTO: PROFIMEDIA.CZ / CORBIS

Spleť uliček přečpaných stánky se vším možným, boty světových značek, hodinky nejznámějších návrhářů, DVD přehrávače a videokamery či fotoaparáty od předních světových výrobců. Mezi nimi pobíhají pilní nadháněči a propagují své dokonalé napodobeniny originálních výrobků. Ceny jsou s ohledem na nerozpoznatelnost od originálu vsutku lidové. „Hodinky Armani, to zlato má osmnáct karátů, pro vás jen osm set jüanů,“ nabízí zkušený prodáváč. Teprve při vyslovení první částky začíná opravdové nakupování. Usmilovat se „zlaté“ hodinky od italského návrháře dají i na sto jüanů, tedy asi na tři sta korun. Číňan by je dostal možná ještě levněji. Tak

vypadá Siang-jiang, nejznámější trh v Šanghaji.

Pro západní turisty chtivé tradiční čínské architektury má však největší čínské město se sedmnácti milióny obyvatel připraveno tržiště ještě jedno. Takzvané „čínské městečko“, které leží nedaleko Bundu, hlavní promenády na nábreží řeky Chuang-pchu, hýří tradičními stavbami se zahnutými rohy střech a mnoha červenými lampióny a fáborky. Ceny jsou trochu vyšší, obchodníci méně ochotni slevit, ale nabízejí více klasických suvenýrů. „Je libo vějíř? Ne? Mám i zvonečky...,“ volá každý druhý majitel stánku či obchůdku. Uprostřed malého labyrintu domečků pak je opravdový čínský obchod, potraviny, kam

chodí nakupovat místní. Čaj, sójová omáčka nebo třeba černé houby. Ceny? Maximálně pět až deset jüanů, a to už si nákupci odnáší hub pomalu košík.

Historie ustupuje mrakodrapům

Šanghaj však nabízí mnohem více než jen zábavu při smlouvání. Ohromující je rozhodně nábreží Bund. Zde se snoubí historie s moderní architekturou, alespoň prozatím. Historie totiž postupně ustupuje sklu a oceli. Zatím se však z nábreží s viktoriánskými budovami může turista kochat vysokými mrakodrapy roztočivých tvarů, kterým dominuje televizní věž nazvaná podle přízviska Šanghaje →

JAK SE TAM DOSTAT

Pro cestu do Čínské lidové republiky je nutné vízum. Konzulární oddělení při čínském velvyslanectví jej zpravidla vydá do tří dnů. Není třeba žádné očkování. Je však nutné, aby pas platil ještě alespoň půl roku po odjezdu. Do Šanghaje se dá dostat např. z Mnichova či Frankfurtu nad Mohanem, odkud létají přímé spoje na letiště Pchu-tung. Cesta trvá přibližně dvanáct hodin. Při vstupu i odjezdu je nutné vyplnit formulář. Dále je zakázáno vyvážet ze země větší množství domácí měny. Obvykle celníci propustí 6000 jüanů.

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA